

Sygn. akt III CZ 369/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Pierwszy Prezes SN Małgorzata Manowska (przewodniczący)

SSN Marcin Krajewski

SSN Ewa Stefańska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku K. M., M. M. i M. M.1
z udziałem K. Ś. i Skarbu Państwa-Starosty Nowotomyskiego
o zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 31 stycznia 2023 r.
w Izbie Cywilnej w Warszawie
zażalenia K. Ś.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu
z 20 czerwca 2022 r., sygn. akt XV Ca 1603/21 (XV WSC 15/22),

1) oddała zażalenie,

2) zasądza od K. Ś. na rzecz K. M. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 lutego 2022 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił apelację uczestnika K. Ś. od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z 15 marca 2021 r., uwzględniającego wniosek o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości w sprawie z wniosku K. M., M. M. i M. M.1 przy udziale K. Ś. i Skarbu Państwa reprezentowanego przez Starostę Nowotomyskiego.

Postanowieniem z 20 czerwca 2022 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił skargę kasacyjną K. Ś. wniesioną od powyższego orzeczenia. Uczestnik reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika. Zarządzeniem z 4 maja 2022 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu wezwał pełnomocnika skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez wskazanie numerów PESEL wnioskodawców i uczestnika oraz ich adresów, a także dołączenie czterech odpisów skargi kasacyjnej. Odpis zarządzenia został doręczony pełnomocnikowi skarżącego 5 maja 2022 r. poprzez jego umieszczenie w portalu informacyjnym (k. 443). Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik skarżącego nie odczytał zarządzenia wzywającego go do uzupełnienia braków formalnych skargi. Termin wykonania zobowiązania upłynął bezskutecznie 26 maja 2022 r., licząc 14 dni od dnia umieszczenia zarządzenia na portalu, tj. 5 maja 2022 r., oraz doliczając dalsze 7 dni na wykonanie zobowiązania. W uzasadnieniu wyjaśniono, że zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Uczestnik wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398⁶ § 2, art. 131 § 1, 131¹ § 1 i art. 327¹ § 1 pkt 2 k.p.c. Na tej podstawie domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi wnioskodawca K. M. wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od uczestnika K. Ś. na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 15zzs⁹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm., dalej: ustawa COVID-19) stanowi, że w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich, w sprawach prowadzonych w sposób określony w art. 15zzs¹ tej ustawy, w braku możliwości

wykorzystania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, sąd doręcza adwokatowi, radcy prawnemu, rzecznikowi patentowemu lub Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej pisma sądowe poprzez umieszczenie ich treści w systemie teleinformatycznym służącym udostępnianiu tych pism (Portal Informacyjny). W takim przypadku datą doręczenia jest data zapoznania się przez odbiorcę z pismem umieszczonym w Portalu Informacyjnym. W razie braku zapoznania się, przedmiotowe pismo uznaje się za doręczone po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w Portalu Informacyjnym. Stosownie do art. 15zsz⁹ ust. 4 ustawy COVID-19, doręczenie pisma za pośrednictwem Portalu Informacyjnego wywołuje skutki procesowe określone w Kodeksie postępowania cywilnego właściwe dla doręczenia pisma sądowego.

Artykuł 15zsz⁹ ustawy COVID-19, wprowadzający tzw. e-doręczenie, został dodany ustawą z dnia 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2021 r. poz. 1090 ze zm.) i wszedł w życie 14 dni po jej opublikowaniu, tj. w 3 lipca 2021 r. (art. 7 powołanej ustawy). Od 3 lipca 2021 r. obowiązuje zatem reguła doręczania fachowym pełnomocnikom stron wszelkich pism pochodzących od sądu za pośrednictwem Portalu Informacyjnego. Każde pismo sądowe podlegające doręczeniu za pośrednictwem Portalu Informacyjnego, stanowiące e-doręczenie, jest umieszczane w zakładce „Moje doręczenia”, co stanowi dla pełnomocnika jednoznaczną informację, że powinien to pismo odebrać (pobrać plik z dokumentem), a jeżeli tego nie uczyni – naraża się na skutki określone w art. 15zsz⁹ ust. 3 zd. 2 ustawy COVID- 19.

Artykuł 15zsz⁹ ustawy COVID-19 przewiduje w sprawach cywilnych obligatoryjne dokonywanie doręczeń zawodowym pełnomocnikom za pośrednictwem Portalu Informacyjnego, z dwoma wyjątkami, z których pierwszy dotyczy pism podlegających doręczeniu wraz z odpisami pism procesowych stron lub innymi dokumentami niepochodzącymi od sądu (art. 15 zsz⁹ ust. 2 zd. 2 ustawy COVID-19). W ramach wyjątku możliwe jest też zarządzenie przez przewodniczącego odstąpienia od doręczenia pisma za pośrednictwem Portalu Informacyjnego, jeżeli takie doręczenie jest niemożliwe ze względu na charakter

pisma (art. 15 zzs⁹ ust. 5 ustawy COVID-19). W niniejszej sprawie nie stwierdzono, aby te wyjątki zachodziły.

Należy zauważyć, że pełnomocnik skarżącego skutecznie odbierał wcześniejszą korespondencję sądową za pośrednictwem Portalu Informacyjnego, czego przykładem jest doręczenie postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z 18 lutego 2022 r. wraz z uzasadnieniem (k. 429). Brak jest podstaw do przyjęcia, aby doręczenie przez Sąd w tym samym trybie zarządzenia z 4 maja 2022 r. było bezskuteczne.

Z przytoczonych względów orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

[SOP]

[ał]